

КОВАЛЬОВ Петро Іларіонович (15. 02. 1915, с. Новоіванівка, нині Донецького р-ну Донецької обл. — 1999, Донецьк) — військовик. Повний кавалер ордена Слави (1944 — двічі, 1945). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. На фронті від 1941. Відзначився 1944 під час боїв поблизу міст Воломін і Леґьоново, у січні 1945 під час розширення плацдарму поблизу м. Насельськ (усі — Мазовецького воєводства, Польща). Після війни демобілізований, мешкав у

Донецьку. До виходу на пенсію працював у міськвиконкомі.

Рекомендована література

1. Жукова Е. Солдатская слава Петра Ковалева // Донец. рабочий. 2010. № 34—36.

П. М. Бузицький

Бібліографічний опис:

Ковальов Петро Іларіонович / П. М. Бузицький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890818>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).